

ПЛИП агенције поново наглашавају критерије за алтернативни смјештај

Како се имплементација имовинских закона убрзава након недавних измјена и допуна, агенције задужене за имплементацију имовинских закона: ОХР, ОСЦЕ, УНХЦР, ЦРПЦ и УНМИБХ су уочиле преостале нејасноће у вези права корисника имовине за коју је поднесен захтјев за поврат или напуштене имовине.

Након издавања одлуке, било одлуке чији је рок извршења 15 или 90 дана, и након што истекне рок за њено извршее, носилац одлуке губи право да настави са кориштењем предметне имовину. У рјешењу се може навести да корисник има право да тражи алтернативни смјештај од надлежних власти. Међутим, ово право, иако обавезује домаће власти да одмах предузму активности у осигуравању таквог смјештаја, не пружа законску основу кориснику да настави са кориштењем предметне имовине.

Право на додјелу алтернативног смјештаја, у складу са имовинским законима, имају само оне категорије корисника које имају приход нижи од предвиђеног износа, немају средства, укључујући додијељено земљиште, и који су до 28. фебруара показали да су урадили све што је у њиховој моћи да уђу у посјед своје предратне имовине. Ово укључује и покушаје да се реконструише та имовина ако није условна за становање. Привремени корисници, који су у било ком тренутку одбили неку понуду за алтернативни смјештај, било од домаћих власти или од подносиоца захтјева, или било коју понуду за помоћ у реконструкцији, немају право на алтернативни смјештај. То право немају ни особе чији су родитељи, дјеца, супружници, или чланови породичног домаћинства у било ком периоду након 1991. године, остварили право на поврат предратног дома или право на стамбени смјештај било гдје на подручју ентитета на којем су расељени или предратног града или општине становања. Право на

алтернативни смјештај не уживају ни привремени корисници који су били подстанари прије сукоба.

Привремени корисници требају осигурати доказе да у потпуности испуњавају критерије. Уколико испуњавате ове критерије, првенствена је одговорност стамбених органа или ОМИ-ја општине у којој тренутно живите да осигурају алтернативни смјештај.

Ако, у складу са имовинским законима, немате право на алтернативни смјештај још увијек можете уживати право на хитни смјештај уколико ви или чланови вашег породичног домаћинства након 1991. године немате могућности за смјештај, немате довољан приход или средства и ако сте регистровани као расељене особе. Уколико можете доказати да испуњавате ове критерије, надлежно министарство задужено за избјеглице и расељена лица и социјално угрожене случајеве (у Федерацији би то првенствено била кантонална министарства) мора вам осигурати такав смјештај.

Домаће власти које доносе рјешења, потписују рјешења о деложацији и спроводе деложације, извршавају своје обавезе у складу са имовинским законима. На исти начин особе које користе станове или имовину коју потражују друге особе или станове за које не постоји захтјев за поврат, а који се требају користити за алтернативни смјештај особа које имају законско право на такав смјештај, морају такође прихватити чињеницу да, у складу са законом, морају напустити ту имовину.